

של התלהבות בלבבות, הנהגה שתבצע קרבנות וסבל כשם שדרשה זאת מחילי החרות של מלחמת העצמאות, מעוט שיסחוף עמך את הנוצר והעם, שסיסמתו תהיה: "זיעה ורעב", שיהיה מוכן לרעוב כדי לגדול.

בלי זה תהפך העליה לאסון לאומי, והישוב החתיק ידמה לשולית הקוסם ששוב אינו יכול להיפטר מן הרוחות שהעלה.

הארץ

אהבה אפלטונית

השירים שבקובץ זה חזורים אהבת להקה טטירית בשם "זיקית" (במחנה). רנה שומרוני, חדרה

אנטומיה למתחילים

הצלם א. כץ סיפר, כי ב-11 באפריל 1950 צילם את גבו של גרשון ריטוב ואת החלק החורי של ראשו (הארץ).

שלמה גרצקוב, ת"א

תפקיד התחבורה

ביום ג', 18.9.51, בשעה 7.03 בבוקר, הגיע ע"ה מכונית אגדי מלאת נוסעים לתחנת בית ליד, כדי להוריד נוסעים ולחבל חדשים (ש"ר) צביה בורוכיץ, רמתגן

ת' א' ט' ר' ו'

"כל דבר טוב ומעניין"

אחד האנשים העוסקים ביותר בימים אלה שלפני פתיחת העונה התיאטרלית החדשה הוא אליהו לוי, מזכירו הצעיר (23), בלונדי, חיכני, נוח להסמיק, של תיאטרון זירה.

לוי החל מתעניין בתיאטרון בהיותו תלמיד הגמנסיה הרצליה בתל-אביב, חבר החוג הדר"מתי של צבי פרידלנדר.

כאשר החילונו לעבודה, לפני שנתיים, על התכנית הראשונה בזירה היה לי קשה למדי להשתחרר מן הפאתוס הדקלומי סגנתי לי בהרצליה, אמר לוי, אבל אין ספק שהוא הצליח, אם לפשוט לפי משחקו הטבעי בשני תפקידים חשובים, במעבר לגבול (הערבי לשון) ובבית ספר לנשים (המאהב הצעיר הור"א). המשחק הוא הדבר המעניין אותו ביר"ת; עבודות מזכירות הוא מבצע בשעות הפנאי, שאינן מרובות לאור העבודה ששוב ניתן לו תפקיד מרכזי, במחזה הבא של זירה — ילד השטונים של העולם הסערבי.

אולם אליהו, לשעבר חבר מנגנון ההגנה ואיש צה"ל שנתיים מלאות שהשתתף באופן פעיל בקרבות, הכיר בעובדה שאין זה פן הקלות להקים בישראל תיאטרון חדש, רחם את עצמו לעבודה הקשה.

הקשיים היו רבים: המחסור באולמות בתל אביב הוא חריף ביותר ומחירי האולמות הקיימים גבוהים מאד. עיריית תל-אביב אינה מתחשבת בעבודה זו, העמידה קשיים טכניים על דרכו של התיאטרון הצעיר. הממשלה, התומכת בתיאטרונים הותיקים, משחררת את המס השעשועים הגבוה, אינה מראה יחס דומה ללהקה הצעירה. הצבא, המתחשב בצרכי כל התיאטרונים, עד כמה שהדבר נוגע לשרות במלואים, אינו מהסס לקרוא לשרות בחילות לוחמים את חברי זירה, לא כולם כבת אחת, אלא אחד אחד, עובדה הגורמת קשיים מרובים בעבודה הסדירה.

אמר לוי: "יש לנו להקה מגובשת של שחקנים מסורים. יש לנו גם רפרטואר מעניין לשנה הבאה, בחלקו הגדול מקורי, ואנו פותחים בקורס מרכזי לאמנות המשחק. השתתפות בקורס, שמטרתו להגדיל את הלהקה, תהיה, כמוכן, חנם. אני מראיין עתה מועמדים הפונים אלינו דרך משרד התיאטרון במה ברחוב בן-יהודה 50. וכמוכן שאנו מעונינים גם במחזות חדשים. הנושא אינו חשוב, וגם לא סגנון הכתיבה. לא איכפת אם זה מחזה קופה או לא. אנו נציג כל דבר טוב ומעניין. סוף סוף זוהי מטרת התיאטרון שלנו: להיות במה נסיונית, בלתי תלויה, חפשיה".

בגליון הבא של העולם הזה: חידון בלשי מס' 3

הבעיה היא כלכלית. יודע זאת כל עולה תשי"א, אפילו אינו כלכלן מקצועי. הוא תר"ב בע לחם, בית ומלבוש. אחר יקבל גם את מנת הרוח. עולה תשי"א שוב לא יחכה, הוא הפך את מעמד העולים לרוב בישראל. לא ייתכן שהמיעוט יחיה על חשבון הרוב, לא ייתכן שהמיעוט ישמור על רמת חיו הגבוהה ולא יורידה, כדי להעלות את רמת חיו הגבוה של הרוב.

קרייזורים ומהפכה. דור שלם גדל בארץ על דרכי התנועה הציונית. הוא שינן השכם והערב שכל מטרת חיו היא קיבוץ גלויות. הוא כבש שממות והאמין: למען העולים שיבואו. הוא לחם בבריטים והאמין: למען פתיחת השערים. הוא עמד במלחמת העצמאות מול שבע מדינות ערב והאמין: למען עלית ההמונים.

ולפתע התגשם החלום. המדינה קמה. היתה אפשרות להעלות את היהודים. אולם באותו רגע עמד דור זה על סף הזקנה, מנהיגיו היו עייפים אחרי שלחמו כל חייהם, העם כולו היה שבע, התאהב בחיי הנחיות, טעם טעם ראשון של מותרות — קרייזורים, מקררים, נסיעות לחו"ל.

וכך התחיל קיבוץ גלויות. כמעט מתוך אינרציה — מפני שלא עלה על דעת איש שאפשר לעשות אחרת. אולם מיום ליום, עם כל עולה חדש שדרך על אדמת הארץ, נת"ר רחבה התהום בין נכונותו של הישוב ובין הקרבנות הדרושים.

מאות אלפי עולים באו ארצה — אולם הבסיס החי של העם — התעשייה, החקלאית — לא גדלו אלא במעט. מספר הפיות גדל פי שנים. הייצור לא גדל כמעט בכלל.

כדי לעכל עליה זו היה צורך בהתעוררות לאומית עצומה, תנועת"עם שופעת התלהבות כזו כשקמה מסביב לבחורים חובשי כובעי הגרב בראשית מלחמת העצמאות. היתה דרו"שה מהפכה פנימית שתיגע רבבות לעבור כפי ליים, להסתפק במחצית הדרושות, שתגיע אל פים לנטוש את הדירות הנוחות ולצאת למח"נות ולמעבדות, להקים גשר חי מלב אל לב, להביא למאות אלפים את הרוח החיה של הישוב החתיק. היתה דרושה התעוררות עצ"ר מה של סופרים ומשוררים, אמנים ומורים — הנהגה מוכנה לקרבנות, ההולכת בראש. כל זה — לא קרה.

לנין ובן-גוריון. בין שני המעמדות — המעמד הראשון שחיפש חי נוחות והמעמד השני שנתקבץ במעבדות, כמעט בחוסר כל — עמדה הממשלה.

היא הביאה את העולים — כי לשם כך נבחרה, ולכן חונך כל אחד מחבריה מאז שחר נעוריו. אולם היא לא יכלה לדרוש קרבנות מן הישוב, היתה עייפה מדי, לאה מדי, מכדי שתוכל להלהיב, להצעיר, להסעיר.

לא קם מתוכה לנין שני, שיאמר: עלינו לרעוב מספר שנים, לרעוב ממש, כדי לקנות מכוונות וטרקטורים, כדי ליצור בסיס לחיים בריאים בעתיד. היא הסתפקה בקבלת תרומות מחו"ל, הור"צאת רובן לקיום רמת המחיה היומיומית.

אפילו דוד בן-גוריון, בלי ספק גדול המנ"היגים של דור זה, שחולל את ראשית המה"פכה בלהטו האישי, שוב לא מצא בלבד מקורות התלהבות חדשים. כשנסתמנה אך התחלת הירידה של רמת המחיה בישוב החתיק והחלה התווה ממפא"י לציונים הכלליים נסחף גם הוא בורם, הבטיח חיים נוחים.

שולית הקוסם. מה יביא העתיד? במקרה הגרוע ביותר לא יקרה כלום. אט אט תתפרק מעט התרבות המקורית שקמה בארץ, מבלי שיקום משהו חדש. הישוב יחיה שבטים שבטים, המוסר הציבורי ידרדר במדי"רונ, ואתו רמת המחיה.

אפשרות שניה: העולים החדשים יקימו מתוכם דמוגים שיאחזו אותם לתנועת המ"נים נגד הישוב החתיק, שתדרוש הורדת רמת מחיתו והעלאת רמת המחיה של העולים.

אפשרות שלישית: הנהגת הישוב תפנה את הועם החוצה, תצא למסע התפשטות. הדבר יקל על מצב השיכון, יאפשר דיו"ר ברב"עמוך ובשכם. אולם הוא לא ישנה את המצב במאומה: כבר היום ישנם במדינה כמעט 2 מיליון דונם אדמה קשה בלתי מע"ר. בדת. אדמת המשולש אינה טובה יותר.

אולם מעבר לכל האפשרויות האלה מבצ"בצת האפשרות האחת. הגדולה: שיקום שוב חבר אנשים בעלי תנופה והתלהבות, שיהיו מסוגלים לזרוע שוב את הרוח, לקצור סערה

קור-טוב יצרני גלידה מאחלים לכל לקוחותיהם, יידיהם, עובדיהם, סוכניהם וכל הבאים אתם בקשרים שנה טובה, שנת שלום ובסוס כלכלי

ב"ה בנק המזרחי בע"מ תל-אביב ירושלים מברך את כל לקוחותיו ובעלי מניותיו בארץ ובתפוצות בכתיבה ובחתימה טובה ובשנת גאולה וישי"ע צ"ה תשי"ב